

man istedetfor at sælge af Universitetets Midler har optaget et Laan paa dem, og det er ganske sikkert, at under anden Behandling af Finantsloven fremhævede Ordføreren det som en Uvei, Ministeriet altid havde, og som Bevis paa, at Ministeriet ikke vilde kunne generes af den vedkommende Bestemmelse i Finantsloven, at et saadant Laan kunde optages. Jeg skal forøvrigt med Hensyn til forskellige Punkter i Betænkningen henvisse til denne, da det vilde være en Gjenstand, om jeg her vilde indlade mig videre derpaa. Der er dog et Punkt under § 9: „Udførlige Indtægter,“ som jeg skal opholde mig et Øieblik ved. Der er af Statsrevisionen gjort Udsættelse med Hensyn til en Sum af 1000 Kr., som ere anvendt af den Indtægt, Statskassen fik i Anledning af en første Underhandling om Salget af Pantserregatten „Danmark,“ hvilket Salg, som det vil være det høie Thing bekendt, gik tilbage. Disse 1,000 Kr. err anvendte til en juridisk Konsulent, hvis Hjælp det var fornødent at benytte, da Spørgsmaalet var, hvorvidt Sag skulde anlægges mod dem, der ved denne Leilighed havde været Kommissionærer, og som var bosiddende i England. Statsrevisionen har ment, at Kammeradvokaten maatte være den, der ifølge sin Instrux var forpligtet til at overtage det Arbeide, men Udvalget maa dele den Anskuelse, der andesteds er udtalt, at der vel kunde være Anledning for Ministeriet til at ønske Raad fra en Mand, der specielt kjendte engelsk Ret og derfor mere sikkert kunde give den Veiledning, som i dette vigtige Spørgsmaal behøvedes. Udvalget mener derfor, at den stedfundne Udgift ikke kan siges ikke at være i sin Orden. — Statsrevisionen har i sin Betænkning udtalt, at forhærende Kultusminister Worsaae havde som Minister beholdt den Embetsbolig, han havde tidligere; men det høie Thing vil finde opløst i Udvalgets Betænkning, at det ikke var som Minister, han havde denne Bolig, men som den, der havde Tilsynet med de Kostbarheder, der findes i det paagjældende Slot, og det fulgte deraf med Nødvendighed, at han, idet han beholdt denne Stilling, som han lod bestyre af en Anden paa eget Ansvar, ogsaa benyttede den Bolig, som er tillagt den Mand, der har dette Tilsyn. Det var altsaa ikke som Minister, han havde dette Emolument. Et Spørgsmaal, der indeholder et Princip, er Spørgsmaalet om Remonteringen. Ved forskellige Leiligheder have forskellige Meninger været udtalte om, hvorledes Bevillingen her maatte forstaaes. Statsrevisionen har med Hensyn til det foreliggende Statsregnskab paatalt, at Herrens Hestebestand er sunken med 41 Heste, og som Aarsag til denne Ufgang har Krigsministeriet angivet, at der ikke var bevilgede Midler til Stede til et større Hestehold. Det kommer nu an paa, hvorledes denne Bevilling skal forstaaes, om den skal forstaaes som en Bevilling af

de fornødne Heste, eller som en Bevilling af en vis bestemt Sum. Loven af 6te Juli 1867 om Herrens Ordning bestemmer i § 178, at Herren skal have et vist Antal Heste, og den Bevilling, der gives paa Finantslovene, maa gaa ud paa, at den fornødne Hestebestand kan bevares. Det maa altsaa være en kalkulatorisk Bevilling, og det egentlig i dobbelt Henseende, dels fordi man ikke veed, hvormange Heste Herren kommer til at mangle, idet dette jo kommer an paa, hvormange der sættes ud, og dels fordi man ikke veed, hvor dyre Hestene ere, naar de skulle anskaffes. Anderledes kan Bevillingen ikke opfattes. Krigsministeren har i sin Skrivelse til Statsrevisionen udtalt enderfra noget forskjellig Anskuelse, men under Forhandlingen senere har han dog udtalt sig saaledes, at man kan antage, at ogsaa fra Ministeriets Side denne Opfattelse af Bevillingen som kalkulatorisk er den gjældende, og at Bevillingen for Fremtiden vil blive opfattet paa den Maade. — Der er en temmelig stor Overskud paa „Andre og overordentlige Statsudgifter“, idet der er bevilget 104,000 Kr. til Digearbeider paa Lolland, men derimod udgivet 185,000 Kr. Det er blevet oplyst for Statsrevisionen, at Aarsagen til denne Overskud ligger i, at Loven, ifølge hvilken Bevillingen blev givet, modtog under Behandlingen i Rigsdagen forskellige Ændringer, hvorved det Arbeide, der var Gjenstand for den, udvidedes, uden at man dog forandrede de Overslag, der laa til Grund for Loven, saaledes som den var den Gang, den blev forelagt. Som Følge deraf maatte der altsaa komme Overskudelser. Det er ogsaa ganske klart. Noget Andet er, om det ikke allerede kunde være rettet paa den følgende Finantslov, eller i alt Fald senere være blevet bevilget paa en Tillægsbevillingslov. Smidlertid vil jo Udgiften i det paakommende Aar, netop fordi den har været saameget større i et foregaaende Aar, blive saameget mindre, og saaledes kan Sagen ikke anses som afsluttet nu, men maa blive Gjenstand for Behandling af en senere Statsrevision. — Til Betænkningen har jeg egentlig foreløbig ikke videre at sige end at henlede Opmærksomheden paa, at det i Betænkningen er udtalt, at Statsrevisionen synes af Ridskerhed og Interesse for den Virksomhed, der er paalagt den, at gaa noget ud over, hvad der egentlig er tilfjet med dens Virksomhed, nemlig at gennemse Statsregnskabet og paase, at ingen Udgift finder Sted, som ikke er bevilget. I den Henseende skal jeg kun henvisse til Udvalgets Betænkning. Det er altsaa i Senhold til denne Betænkning, at Udvalgets Forslag gaar ud paa, at Rigsdagen frasiger sig Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75.

Sæle: Det er med Hensyn til det første Indstillingspunkt i Statsrevisionens Indstilling;